

раторскѣ, искалъ да отнеме отъ братія-та си земли-ты, кои-то баша имъ былъ далъ още на животъ; нѣ разбитъ отъ тѣхъ, принудилъ ся да подпишетъ въ 843 г. у Вердена достопамятный оный договоръ, по кой-то Франкскѣ-та дръжавѣ ся подѣли на три самостоятельны дръжавы: и така Лотаръ задръжалъ титулъ Императорскѣ и добылъ Италію и земли-ты, что лѣжатъ измежду Альпійскы-ты планины и Рона, измежду Саона, Рейна, Моза и Шелда — отъ Срѣдиземно до Нѣмско море; Лудовикъ Баварскій добылъ Германію, а Карлъ Лисій — Галлію, коя-то отъ това врѣмя начиня да ся нарича Вест-Франконія или Франція. Карлъ-Дебѣлый ако и да събралъ и съединилъ пакъ всички тѣ земли въ единъ дръжавъ (884), нѣ Германци-ти, недовольни отъ негово-то управленіе, въ 887 г. отдѣлили ся отъ него и избрали си за царь родственника му Арнульфа. Това сѣщо-то направили въ 888 г. и Вест-Франки-ти или Французи-ти и поставили си за краль Паризскаго графа Отона, сына на дщеріж-тѣ на Лудовика благочестивый. Италію усвоилъ Херцогъ Сполетскій, такожде потомецъ на Карла Великий. А Карлъ-Дебѣлый отъ ядове и жалости умрълъ въ 888 г. Отъ това врѣмя Германія и Франція никога вече не ся соединихъ въ единъ дръжавъ, на оттова и всяка една има си вече особенъ исторію. По смръть-тѣ на Отона Францію управляли още за цѣло столѣтіе потомци на Карла Великий, нѣ слабость-та имъ докарала ги до тамъ, что-то Херцогъ Хуго-Капетъ, единъ отъ най-якы-ты голѣмцы Французскы, въ 987 г. качилъ ся на прѣстола Французскій, и съ това турилъ основъ на новъ династію Французскы кралеви; тоя новый владѣтельный домъ е извѣстенъ подъ имя Капетингы. По него дошълъ на прѣстола Робертъ I (996—1031), Хенрихъ I (1031—1060) и Филиппъ I (1060—1108). Въ негово врѣмя ся начиняхъ Кръстоносны-ты войны.